

θεμελίωσον αὐτῷ ὁ Υἱός. Κύριος διηγήσεται ἐν χειρὶ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τῶν, τῇ γενημένῳ ἐν αὐτῇ. Ὡς δὲ φαινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ΩΔΗ ΦΑΛΜΟΥ ΤΟΙΣ ΤΙΟΙΣ ΚΟΡΕ.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μασεθ, τῷ ἀποχειθῆναι λόγον σωσέως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ. πζ'. 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου. Κλῖνον τὸ ὤσος εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ᾄδι ἤγγισε. Προσελογίζω μὲ τῷ καταβαινόντων εἰς λάκκον. Εὐρήθω ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ θαυματαίαι καθέδοντες ἐν τάφῳ, ὧν ἐκ ἐμνήθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώδυσαν. Ἐΐδοντό με ἐν λάκκῳ κατωπιάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεσπείχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τὰς μετρώσεις σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Ἐμάκρυνας τὴν γνώσιν μου ἀπ' ἐμῆς, ἔδοντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην, καὶ ἐκ ἐξεπορεύομαι. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠδύνησαν ὑπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλῃ τῇ ἡμέρᾳ, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀνασήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοί; Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τῷ ἀλήθειά σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη; Καὶ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶν ἡ προσευχή μου προσφάσσει σε. Ἰνα τί Κύριε ἀπώδῃ τὴν ψυχὴν μου, ἄποσρέφεις τὸ πρὸσωπόν σου ἀπ' ἐμῆς; Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου. Ὑψώθεις δέ, ἐπαπεινάθην, καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαί σου. Οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξαν με, ἐκύκλωσάν με ὡς